

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Urarnintą isbūdams,
kastoj, ant bile fokio Pusto
apsteliūtas, su Puspinin-
geis ant Berrainio Metū
5 Sgr.

Kelewis

336181
Apsakimū Štatimai i Ke-
lewi kastoj po 2 Sgr. už
kožną, smulkeis Mastais
išdrukawotą Gilę. Oro-
matas reik ben atrapyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

is
Karaliaucziaus Broliams Vietuwiniūkamis Žinės parnešas.

Pro. 6.

Karaliaucziuje, 6. Februariju.

1872.

Nedėdienėje Užgavėniū arba Estomiji.

Evang. Luk. 18, 31—43. Grom. 1. Kor. 13, 1—13.

„Bet dabar pasiliekt Tikejimas Lufestis, Meile, tie trys. Bet Meile jū yra didžiausioji.“ — Sžitūse žodžiūse musū bendieniškosės Gromatōs yra wisas Kristiecionies dwasipkasis Gywastis suglaustas. Kurs pitus tris Dalykus sawo Szirdyje tur, tas dwasipkay gyws. Kurs tū ne tur, tas Smertyje vandas, norint jis ir is Wiršaus rodytus gyws esas. Bet pitie wisi trys Dalykai prie kožno tikro, gywo Kristiecionies tur podraugiey buti, o jie ir wis yra podraugiey. Kur tujū mums ficzion ant Žemės be frutuliojant ir tikt wienu n'iera, czion is Litro apšizurint n'iera ney abiejū litū. Per Tikejimą griešnasis Žmogus nutweria jam ficzion ant Žemės Jėzūje Kristuje prisulytąjė Malone, Atleidimą Grietū, Pakajū ir Szirdies dangiskajė Dziaugimą, ale tūmi ir wisą gwywajė Wiespaties Butybę arba tiesiog sakant Wiespati pati. —

Per Lufesti pitas Tikejimas nuslektia is šio Amžiaus ir is šiū cziesipkū Paimiū, Trukinimū, Trikinimū, Gundinimū, is wisōs Procēs, Wargū, Darbū ir Sunkenybju ir is paties Smerties Daubū wis tolyn bey tolyn iki i wisus Amžiū Amzius, kur Patekimas ney Stundais, ney Dienomis, ney Metais ney Szimtmecziais ne rofujamas, bet kur Tuffstantis Merū tikt wos lyg kaip wienu wienintele Diena. Beje per Lufesti Tikejimas wis aukštyn ir aukštyn pasikelia iki per wisus Žwaigzdzijū Aukštumus i aukščiausiji Dangu ir i pati Rojū, kuri šwentasis Bowils dar ficzion ant Žemės frutuliuodams regėti gawēs, i tą Wietą, kur Awinēlio šlowingoji Swodba bus laikyta, kur ney Weršimo, ney Užarū, ney Tuzbōs, ney Persuliū ne bus, bet wiens Dziaugimas ir Piaušpinimas. Taygi Tikejimą bey Lufesti tur bėdnasis Žmogus turėti, šep jis tur sawo Grietū Mulwėje be brydas pasilikti ir taipo i amžingaji Smertī nuginisti.

„Ale Meile dar daug didesne ir aukštesne už

anūdu Dalyku. Tikejims bey Lufestis pasiliaus, kad mes busim is Tikejimo parejė i Negejimą ir is Laukimo i Apturejimą. Bet Meile pasiliekt amžinay ir bus wiens wyriausijū Dalykū, arba rasi bene ir tiesiog wyriausijis Dalykas musū Šganymo prie Krasēs Awinēlio. Tikejimas bey Lufestis tikt yra Gywasties Twėrimas bey Laikymas, bet Meile yra Gywastis patšai. Nėsa Diemas yra Meile, o Diemo amžinasis Eunus, Swieto Šganytojis yra Spindulys jo Szlowēs. Taygi Tikejimas triwienojō Diemo Malone nutwerdams nutweria Pona Diemą pati ir jo paties tikraje gwywajė Butybē, o tai yra Meile. Taygi Meile Žmogaus Szirdyje iššreiskiancioji yra Atspindėjims pacziōs diewiszkōs Butybēs. Kur Meilēs Szirdyje n'iera, czia Tikejims tufczias arba paklydēs ir ne Kristaus Malone bet kas žin tą kirką, o rasi bene pati Welnią nutwērēs. Me kur tikroji šwentoji Meile Szirdyje gwywena, czion pati Diemyste, o su taje ir amžinasis Gywastis ir Šganymas gwywena. Todēliey yra ir pasiliekt „Tikejimas, Lufestis, Meile, tie trys, bet Meile jū yra didžiausioji.“ Amen.

Girtūklis Bybeles.

Wienam Susirinkime uūg Braungwynō Atšilai-
fanczinjū pabudinancziōs Kalbos laikytos tape; o kaip jau ir pastujyjis Kalbėtojis sawo Kalbą pabaiges ir atšisėdes buwo, pasištojo dar galiausey wiens mažas, ale drabnas ir driuts Wyrs, ant kuriō Weidō widutinis Lufšmumas o ir žydinti kuriszkōji Sweifata iššreiskte, Draugystes Prawadą taipo italbindams: „Garbingis Bone, aš esu Karcziamininkis arba Szinkorus buwēs.“

Tus Žodžius išgirdus, atširado per wisą Swetlyczią didis Sujudimas bey akyls Badabojims ant Kalbōs to Wyrō. O šis toliaus kalbėdams sake: „Mano Patyrinus apie Braungwynō Šerimą bey Pardawimą wisus išpasakoti aš ficzion ne galiu; per ilgs Nusidawims is to pastotu, nėsa aš sawo Cziesu daug gerdams ir daug pardūdams ne menkai apie ta-

tai esu patyręs. Sziurpulei manę apniņk, o mano Szirdziej staudu taip tankien, kaip aš tikt tōs Neteisybės asfimenu, kurę aš esu padaręs; ogi dabar aš wien todel i bufentyji Gziesą pakajingay te galiu nužwelgti, kadangi tas driuts mano Apfiēmims yra, sawo Drangžmoniems nūg dabar wien Gerō te ifrodyti.

Aš jaučios pawadints ēsas, wieng Nustifikimā iš ano Gziesō, kuriomi aš susitropyjau, fizcion pranešti: Ber wisus pastėjūsus penkis Metūs mano Szinkorystės aplanke manę Dien iš Dienos ne kursai stropus Remestiniņks, kursai Paczę ir keleta mažu Rudikiū turėjo, Wakarus mano Szinkoje praleisdams. Brangwynō Gerimas buwo Priejastis jo Utėjimō, o tulastis Dorelis jo ruffstay užpelnytojō Turteliō kelawo i mano Delmonā. Gziesu po Gzieso jis tikras Girtūklis pastojō, jau dabar wos tikt ketvirtajī Dalysā sawo walnojō Gziesō ant Darbo te wartodams, ale wisā Pelnā už Brangwynā praradams. Jo bėdnoji Pati daug dirbti turėjo, sawę bey sawo Rudikelius Skalbinu išmaitinti norėdama, Wyrui branguji Gziesą bey pastėjūsus Grafelus, kurius jis pelnyti buwo istenges, prie Stalo mano Szinkōs be prarandant. Troškimas Brangwynō jame toks didis buwo pastojęs, kad jis wisōs Nedelės Pelnā iki Utarninkō arba Seredōs jau pragērēs buwo, ogi tada aš jam iki Subatōs be Piningū arba — kaip sakoma — ant Burgō dūti turėdawau; Subatōs Wakare jis Pelneliu nu Darbō sugryždams sawo Skolā atlikdawo. Bet per Gziesą jo Skola wis didyn ējo, taip, kad jis taję sawo pelnytaiseis Piningais užmokėti ne istenge, o kaip jau du arba trys Dorelei Raistūse ant jo Wardō prirašyti buwo, tay aš gnyiaus, jam dar daugiaus burgoti, kol jis senaję Skolā užmokėjēs bufēs. Sekancioj Dienoj jis atneke puikę, margā, aukšinę Spilgā, ant Krutinēs nešiojama, i kurę Plofktelis Galwōs Plaukū Paminflui — bene kōsiō mirusio Gentes — piukley idetas buwo. Taję jis man už mano Prašymā prisule. Aš ję mielay priēmiau matydam, kad ta Spilga tiek Wercziōs turėjo, kad ji to Wyrō dwilinkā Skolā atšwertī galėjo. Ar ta Spilga jo paties buwo, ar ne, to aš ne klausian ir už tai ne pasirupinau. Aš sawo Užmolesni norėjau atgauti, o Gods manę prwilawo, daugiaus imti, ne kaip mau prašyti bey imti pūlēs.

Aš ta puikę Spilgā pasikawojau, o gerokā Gziesą Wiskas geray ējo. Ale mano Wyrōs ne po Slgō su Užmolescziu jau wēl Užpakalyj' pasilikō, o aš ir wēl lowiausi, jam daugiaus Stangwynō be Piningū dūti. Dabar jis man parneke misinginū Kukuēs Rykū ir du Lektoriu, taipjau iš Misingio padarytu; aš ir tus Daiktus priēmiau ir jo Skolā išbraukiau. Galiausę jis man parneke dibeles Namū Wybeles, o ir tases aš palaičiau, mislydam, iš tujū Pardawimō to-

te Brelę išrašēs, kuri to Wyrō Skolā atštwēsenti. Kadangi aš papratęs buwau, Nedeldienoj sawo Szinkā uždaryti ir per nepadoru Daiktā laikyti, toj Dienoj Brangwynā pardūti, todel aš sekancioj Nedeldienoj daug Gziesō turėdams, Girtūklis Wybeles atšwērēs pradėjau tūse sklaidyti, wos ant to dumodams, ka aš dariau. Ant pirmūjū baltay ištujū Daikū aš patropyjau trumpais Žodžieis sustartyta, kas jo Giminėj (Famylioj') minėtina nusidawusi buwo. Gzion stowėjo parasyta, kōkioj Dienoj jis su Gmylije N., sawo Pacze, susiwencziawodinęs buwo, Aš kita Kart, dar jaunu Wyrū budams šę Gmylije geray pažinau, ir tūczies buwau mislyjēs, ant Ištujimo i Stonā Wencziawonyfēs jeiwei sawo Kartā prisulyti. Aš atšminiau jos jaunojō Kairiojo Išweizdėjimō, o man umay atšdawe, buk aš jaunujū jōs Dienū linkmajī Pasijūkimā girdis.

„Bėdnoje Moterifke!“ taip aš — kad ir ne norėdams — Iyg iš Nežiniū dusauti bey ištarti turėjau, kaip man jos dabarnykštis smutnasis Pasilaikymas pripūle; potam su Jautimu, kurs man didi Nesmagumą padare, aš kiā Daikū atškleidžiau. Gzion stowėjo Gimimō Dienos keturiū jo Rudikiū irasytos. Sanausojō Gimimas rodēs ne seney i šius Raistelus tapēs ištartytas o ir ne nu Tėwō, bet nu Motynōs Rankōs.

Niekados pirmto manę toks ypatisz spaudzias Jautimas ne buwo perėmēs, kaip aš taji šitam Akies Mirksnyje pajutau. Tacziau aš pasiprocewojau, tas sunkeses Wislis išblaiwyti ir keletā kitū Daikū apwersdam, jęskojau iskalbėti, kad aš dēl wisū tu smutnūjū Daikū juk nekalis ēsas ir todel ney jokiū Kupescziū ne privalas turėti. Ale kaip tikt mano Akys ant wiendōs atwertōs Bufēs pažwilgėjo, tay sekantiejie Žodžie išwentojō Raistō pilnaji manō Padabojimā prištrauke: „Wynas daro nelabus Žmones, ir driutas Gerims daro pasutus; kursai tūmi pamēgsta, tas niekados ne pastos išmintingas.“ Ale tie Žodžie man ne patiko, aš juk tokiū Wisliū apie tai išwengti norėjau, todel atškleidžiau kitā Wieta. Gzion aš skaicziau: Kur yra Bėda? Kur Apmaudas? Kur Waidas? Kur Raudojimas? Kur yra Konos be Priejasties? Kur yra raudonos Akys? Butent, kur pas Wynā sedžiama, kur ateinama išgerti, kas ipilta yra. „Ne žurē i Wynā, kad tas taip raudons yra ir Stikle taip gražus pasirodo; jis lengwey nuslent; bet pasly jis ikanda, kaip Žaltys, ir ižeidž, kaip Angis.“

Jau man Nors pašoko, tas Rnygas i Szali pamesti, tacziau aš Iyg kaip iš Nesufsimanymō wis dar toliaus sklaidžiau, tay mano Akys klute užkluwo prie šitū Žodžiū: „Bėda taw, kursai tu sawo Arty-

mui ipili ir imaišai tame tawo Nelabumą ir padarai ji girtu". Dabar aš knygas staigien užvėręs, jes i Szali nusmogiau. Wisas mano Widus taip sujudints buvo pastojęs, kad aš iš Nerimasties, man itišol powisam nepažyštamos, ant Ašdōs mano Stubdōs koki Pusstundi ūen ir ten waifšezioti turėjau. Mano Szazine manę baugino del išgastingojo Waisiaus Nemiernumd, o jos Krintimas wis didyn ējo, kad aš apmishjan, kad aš ant Ištuplatinimō tokios Nepalaimos labay weikus Nykas ēsas. Ogi aš ir ne galiu ney pasafyti, ka aš toje Dienoje bey sekancioje Naktije kentėjau, neygi aprašyti sawo paties Sodzieis, kofę Kową anie Prirodyjimai ūwentojō Naktō ant Tiesos bey ant Susimilimo pries Arthmą mano Szirdėje pafēle buvo. Galejo, kaip man atsidūb, apie dewintaję Adyną to minētinojo Wakaro buti, tay aš Girtūklis Bybeles pasiēmes iš Naujo sawo Nusiminime tūse pradėjau sflaidyti, tā Lufestū turēdams, bene koki Sodi czionai rases, kursai man Murandymą dey Prirodyjimą dūti galetu. Psalmus susirades aš tujū kofiu du arba tris Perskryimus sfaicziau. Man wis toliaus be sfaiktant, ale Niefō ne randant, kas mano sudirgusiam Pasibuwimui tiesog' pritiko, aš sawyje augantjē tā Geidimą pajutau, nūg Kupczystes su Brangwynu powisam atšifakyti, kadangi aš su taje sawo Draugzmoniens wien tikt Ištados te buwau padares. Ilgay dar Bybelesa sfaiczius, aš atšigultau, tacziau ne galėjau užmigti.

Aš žinau, ir tūmi apliudytis ēsu, kad man šitoj Naktije tujū Koznašis i Mifli bey Atminti parėjo, kuriems aš Brangwyno pardawēs, kurius aš tūmi girtais padares, jūs bey jū Sawiškius ant Ubagawimo nuwareš buwau. Mažą Walandelę Miego igyjus aš sapnawau, buk ilga Gile swyrojancziū Girtūklū bey jujū Skarmalais aprēdytases Paczias ir Kudikius be matas, o aš ir išgirdau aiflu Balsą, saufianti: „Kas toktai padare?“ Atšiliepinimas sfaudingu Balsu man teko. Die Sodziei: „Tu esi tas Wyras?“ išgastingay mano Nusims pasfambėjo ir Berkunijōs Growimui prilgo.

Iš šito n'atgawinanczio Snudurawimo pabudēs, nebegalėjau aš daugiaus anoj Naktij užmigti. Sekancziam Nymetije aš pasfuję bey kieczianųsę Kowa pertrawojau. Mano Dumose atširado dabar tas Klausymas, ant kuriō su twirtu Apšiemimu atšiliepti reikiejo: Ar butu geray, sawo Brangwynō Szinką dar Kartą atwert, arba wienu Sykiu išgastingajē Kupczawimą su tekanczieis Nūdais atmesti? Ant didzio mano Giliukio nusidawē, kad mano Apšiemimas, ney Wienam daugiaus to apswaiganczio Gērolo ne pardūti ney pridūti, Wiršu gawo. Mano pirmiejie Žingsnei nuwede manę pas Brangwyno Paczias

furias aš umay ištuštinau, sšystūsus Nūdus ant Žemes ištekėti dūdams. Taipjau greitay ir Plēcškū arba Butelkiū, Legieriū bey Krukū Ištupstinims nusidawē. Botam nuējēs aš prisiglandžiau prie Atšilakymō Draugystēs ir nūg Brangwyno Gērimo wisšfakay atšifakydams i jōs Naiskus parašiau sawo Wardą, o kas dar geriaus buvo, aš ne dawjaus pirma i Pakaju, kol aš ir tā Wyrą, kurio Bybeles man ant tokiōs didziōs Naudōs yra buwusios, perkalsbejēs buwau, kad ir jis taipjau užšrafē.

Ogi dabar aš ant sawo senos Wietos Giwircū Aptekelę prilakiau ir jēškau, kiek imanydams, ger daryti. Sziczion arti gywena menkiausē kokiōs šēšios Famylijos, kures mano Brangwyno-Szinka buvo bēdnoms bey nepalaimingoms padarhi gelbėjusi; tas aš dabar kas Nēdelę su Mažumu Guforiaus, Kasjēs bey Tejēs aprupinu, o tankiey aš tiems Bēdntiemstiens ant Sykio tiek dūdu, kiek jie kitakart mano Szinkoje lēbaudami praradę buvo. Keturi mano seniausujū bey geriausujū Sweczū, prie Brangwyno Stalo wēšiejusujū, nūg manes paraginti, yra i Atšilakymo Draugystē istoje ir sawo Pažadą Wardō Užrafu patwirtine, o aš ne pailsu, ir kitus ant to perkalsbēti. Pirmjaus aš ne dūšios i Pakaju, kol aš kožnaji Wyrą, kuriam aš Naudą išpuštyti pagelbėjēs buwau, jo Famylijei (tai esti: jo Sawiškiems) bey žmogiškajei Draugystei, ogi ir jam pacziau attadawēs busu. †

Wisofia Žinia.

— Iš pētiniōs Amērikōs pareit Žinia, kad dar sename Mete 24 taji Decembēri ytalifkioi garine Sziepis Wardu „Amērika“ su 214 žmonėmis iš Bu-ēnos A-yres i Motewideo keliadama ant Juriū sudegusi, kuriame triudname Nusidawime 87 žmonēs yra Smerti radę. Bet pētine Amērika su aniem dwicm Miestam randas musū Kortknygese (Volksatlas) ant 20 tosiōs Kortōs.

— Rusū Ciecorius buvo ne seniey ant Medzioklēs i didę Priegadą parējēs, iš kuriōs ji tacziau dangiškas Wisšpats maloningay išgelbėjo. Mēška, kuri išauta budama buvo dukdama ir inirtusi Ciecoriaus linkai be atšofanti, o kas žin kas butu nusidawē, kad ji jē butu atšielkti galėjusi. Ale Ciecorius pats ant jos paleido Szuwī, kursai taip geray trophyjo, kad Mēška sukrito. Diewui defun! Aukščiausysis t'islaiko šitą Wisšpati, kurs pries mus ir musū Žemę toks meilingas, dar ilgay, ilgay gywā ir sweikā.

— Francuzijoje yra pirm Triumpo wiens bey tikt ten sfowincziujū Wofietijōs Žalnieriū nurazbajau-

tas, o Bors fitū Razbaininkū yra ir sugauti. Matysim, ar tie už tai sawo Korawonę gaus, arba ar Francuzū Sudžios jūsius taipjau paleis, kaip jie pirm keliū Mėnesiū wieną Razbaininką, manding Wardu Tonelet, apie kuri mes jau pasafojom, paleidę.

— Francuzijoje dabar Žmonės daug Daiktū tur užafczyžiūti, kurie šep walni nū Afczyžios budawo. O tai todėl, kadangi Francuzai n'imano ney kaip tą Daugybę Karo Raštū sugraibyti, kurias jie mums tur užmokėti. Pirm Triumpo yra Wersaljės Diputier-tai tą Štatymą dawę, kad reikiant kožną Pungulufą Szimto Sierės trinamujū Szakalėliū, kurius Žmonės ant to wartoj, Ugni pasidaryti, keturieis Pfeningieis užafczyžiūti. Taipjau ir už kožną Pleidimo Kortele ant Szengimo i Kamėdijū Butą dabar ten reik Afczyžios užmokėti.

— Panedėlyj 15 taji Januarijū ant musu Gelzfeldwaro wisay ne miels Sweczias tarp Žmoniū Daugybės Diekam ne mislyjant pasirodydams tūsius baisyey išgandino. O tai buvo Smertis. Wiens Bonas iš Rusijōs parkeliawēs įzenge i Gelzfeldwaro Stubą. Ale wos jis czia ant Sofio pasisėdo, tay jis ir ne gywōs sukrito. Jis buvo, sawo Pacziōs Ihdetas, iš Namū ligustus ant Relionės šen i Karaliauczju pasidawēs, prie musū Dieforiū Sweikatōs jėštoti, ale dar ney jokio Dieforiaus šiczion ne matēs budams jis rado Smerti.

— Pasfutiniose Nedėliose yra Englante ir šale jo Kraštū ant Zuriū atšifartotinay skaudi Wietra buwusi, kuri ypaczies ant Sziepjū daug Iškādōs padariusi.

Preke Karaliauczje 3. Februarijū

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwieczi 85—102 Sgr. Rugiei 48—58 Sgr. Miežiei, did., 42—46 Sgr. Miežiei, maž., 40—44 Sgr. Awijos 24—29 Sgr. Žirniei, rain., — — — Sgr. Žirniei, balt., — — — Sgr. Roputes 26—28 Sgr. Szienš 26—30 Sgr. už Cent. Sziaudai 14—15 Sgr. Swiestas 10—12 Sgr. už Swarą. Kiauspiei 7—7½ Sgr. Mandelis.

Aš esu ne seniey labay imanytinay didžiū Pristuntimū baltintū, nebaltintū, raudoniū bey šep wisay parwūtū Bumbuliū gawēs, o labjaušey gerą Tawerą ir pilną Swarą bey Pakawimą. Šitai arba Posmū Ryšeliēi ne nuplėsti, kaip toktai šep tuleriopat randama.

F. G. Häse,

Tilžėje Wotiecziū Ulyczioje Num. 71.

Verantwortlicher Redakteur: Professor St. Karschat
in Königsberg.

Aš mieliemsiems Prieteliams tą Žinią dūdu, kad aš dabar ir driūtū audžiamū Bumbuliū arba Medwilniū, parwūtū ir neparwūtū, pardūdu.

Kathczyūse 18 taji Januarijū 1872.

F. Riechert,
Parwininkū Mistras.

A p s a k y m a s !

Musu pažystamiems Pirfikams mes apsfydziname, kad mes ant pigios Prefios Bumbulio, i wissokius Parbus drukawoto, wissokiu Numariū, ispirke turime, tay pojaus baltytu ir nebaltytu šlejšku Werpaliū, ant labai pigios Prefes. Todeley, kas šitū Taworō geray ir pigey pirkti nor, tas te aplanko mus.

Jurgeit & Laubschat,
Ragaineje.

Parwinyczia G. Sperlingio

Tilžėje aukštame Gafe Num. 18.

pristulio garbingamjam Publikui ant Parwawimo Wilnū, Werpaliū, Audimū ir wissokiū šitokiū Daljū šwiežiausūse, naujausūse ir labjaušey išsilaukancziūse Parwūse.

Priegtam pristulo wiskuj minėtoji Parwinyczia sawo pilnai prikrautaji Zopostą ne plunkanczies parwotū audžiamū Pryma = Bumbuliū arba Medwilniū wissokiūse Parwūse, kuriū tik fas nor. Szitos Bumbules, toj paczioj Parwinyczioj parwojamos, o dėl to jos ir prieš fitas rofujant už didey pigią Prefią Pirfejams gal pardūdamos tapti.

Wiernay ir pagal šauną Wertybę aš pristulau sawo Taworū Zoposta kaip antray, gerōs Kafijōs, Pliumiū, Rysū, Medaus, wisknienēs Kreidōs, lyditū Tawukū arba Szmultēs bey fitū aptekiskū Daiktū, kaip ir triumpujū Taworū arba mažojo Kromo Daiktū ir melbzju meilingo Aplankymo. Už gerą Paslujjimą jau yra rupinta.

Albert Girod Rusnėje, Balaiczio Bute.

Didžiausias Sukrowimas audžiamujū Bumbuliū!

Aš prie sawo didžiojo Milū bey Ceikiū Kromo ir dar didelē Bumbuliū Kroma esu pridėjęs, ne baltintū, baltintū ir wissokiūse Parwūse parwūtū.

Aš tik tikray wertū ir gerū Taworū te prilaukau ir pardūdu tūsius už pigias, ale ne nuderiamas Prefias, tūmi gerū nū manēs ne weik wēl astofancziū Pirfejū pristraukti ir palaušyti meilhdams.

George Hundrieser, Tilžėje,

Wotiecziū Ulyczioj Num. 14.

naušey pabudawotame Bute powisam ties Wächteriū, widutinis Kromas.

Verlag und Druck von Emil Rautenberg
in Königsberg.